

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoS/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	8725201919
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8725201919.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: M. S., narodeného XX. W. XXXX, D., M. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Michalom Barnovským, advokátom, Stará Ľubovňa, Námestie generála Štefánika 532/7, proti žalovanému 365. bank, a. s., Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 23Csp/28/2025, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. septembra 2025, sp. zn. 25CoCsp/18/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 23Csp/28/2025 z 30. mája 2025 nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom rozhodol, že:

„Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu práv z Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.05.2023, ktorou sa zabezpečuje pohľadávka vzniknutá zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 23010100052885 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom (výrok I);
žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II);
žalobcovi uložil povinnosť v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia podať proti žalovanému žalobu o určenie, že úver poskytnutý žalobcovi/navrhovateľovi neodkladného opatrenia na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 23010100052885 z 18.05.2023, je úverom bezúročným a bez poplatkov (výrok III).“

Po právnej stránke aplikoval § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2; § 329 ods. 1 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne argumentoval tým, že žalobca podal

návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, preto súd prvej inštancie skúmal existenciu právne významných skutočností a uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (resp. Dohody o zrážkach zo mzdy z 18.05.2023) je zrejmé, že žalobca vo vzťahu k žalovanému vystupuje v pozícii dlžníka. Z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že žalobca existenciu vzťahu medzi ním a odporcom upraveného právom osvedčil, čím zároveň preukázal splnenie základnej podmienky pre posudzovanie ďalších zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. Taktiež osvedčil existenciu práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť rozhodnutím vo veci samej. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca osvedčil reálny zásah žalovaného do jeho majetkovej sféry, a to bez súdneho prieskumu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy tým, že žalovaného požiadal žalobcovho zamestnávateľa o vykonanie zrážok zo mzdy. Túto skutočnosť navrhovateľ osvedčil vyššie citovaným listinným dôkazom z 24.04.2025. Dôvodil, že uložením požadovanej povinnosti žalovanému, teda zdržaniu sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy sa objektívne dosiahne ochrana práv žalobcu neodkladného opatrenia, ktorého právo na mzdu nebude žiadnym spôsobom obmedzované. Záverom súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, či žalobca ku dňu nariadenia neodkladného opatrenia vedie proti žalovanému spor o určenie, že úver poskytnutý na základe vyššie citovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverom bezúročným a bez poplatkov (tento dôvod v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol v rámci prostriedkov procesného útoku ako základný, keďže na strane žalovaného v hmotnoprávnom postavení veriteľa môže zrážkami zo mzdy dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia), bola mu podľa posledne citovaného zákonného ustanovenia uložená povinnosť takýto spor iniciovať podaním žaloby s predmetom konania uvedeným vo výroku III tohto uznesenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 18. septembra 2025 sp.

zn. 25CoCsp/18/2025 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd po právnej stránke poukázal na § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“) a následne vychádzal z názoru, že neodkladné opatrenie v danom prípade má len dočasný charakter. Jeho účelom je zamedziť výkonu zrážok zo mzdy žalobcu do doby, než bude rozhodnuté vo veci samej, preto pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku, a to z dôvodu, že neodkladné opatrenie má dočasný (predbežný) charakter. Z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, alebo musia byť aspoň osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Následne zdôraznil, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojím rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok bezodkladnosti potreby vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. o pravdepodobnosť ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

2.1. Následne odvolací súd uviedol, že hoci inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a právna úprava nevyklučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, presadzovanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy bez ingerencie súdu (priamo) je možné len za predpokladu rešpektovania ochrany spotrebiteľa, vyplývajúcej práve z ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) ZoOS. Podľa tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako spôsob zabezpečenia záväzku bola prípustná len za predpokladu splnenia kumulatívnych podmienok, a to ako výnimka z pravidla, ktorú je potrebné vykladať reštriktívne. Zhodne so súdom I. inštancie považoval za potrebné dodať, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či

nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Siementhal). V spojitosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou poukázal na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s. r. o..

2.2. Odvolací súd konštatoval, že nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné, pretože žalobca osvedčil aj naliehavosť úpravy pomerov vzhľadom na bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, keďže je možné, že na základe neplatne dojednanej dohody o zrážkach zo mzdy by bola ďalej realizovaná uhradzovacia funkcia tohto zabezpečovacieho inštitútu (poukazovaním finančných prostriedkov žalovanému zo mzdy žalobcu). Na základe uvedeného možno konštatovať, že boli osvedčené zákonom stanovené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Na uvedené závery nemá podľa odvolacieho súdu vplyv skutočnosť, v akej sume sú vykonávané zrážky zo mzdy žalobcu. Určenie výšky zrážky zo mzdy v maximálnej sume je pri realizovaní zrážok zo mzdy pre zamestnávateľa údaj, ktorý nemá priamy vplyv na samotnú realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy. Za právne bezvýznamnú považoval aj skutočnosť, že po doručení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o zastavenie vykonávania zrážok zo mzdy (vo výške 103,85 eur), nakoľko uvedené nijako nebráni žalovanému v budúcnosti opätovne uplatniť dohodu o zrážkach zo mzdy a znova požiadať zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Uvedené svedčí o tom, že žalovaný takto reagoval na doručenie uznesenia a nariadení neodkladného opatrenia.

2.3. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani odvolacia námietka týkajúca sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Dohodu o zrážkach zo mzdy so žalobcom uzavrel žalovaný ako dodávateľ a práve žalovaný na základe tejto dohody následne realizoval oprávnenie požadovať od zamestnávateľa žalobcu vykonávanie zrážok zo mzdy. Bez použitia tejto dohody žalovaným a bez jeho žiadosti o vykonávanie zrážok by zamestnávateľ žalobcu k vykonávaniu zrážok zo mzdy navrhovateľa nepristúpil. Nad rámec odvolací súd pripomenul, že vo veci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukladalo žalobcovi povinnosť plnenia, teda inak ako nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bude odporcovi uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nemá navrhovateľ možnosť zrážky zastaviť. Sám veriteľ, teda žalovaný si diktuje výšku dlhu jednostranne bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobcu podľa svojvôle veriteľa. Tento stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstvo. Pokiaľ žalovaný namietal, že výška zrážky zo mzdy nie je vyššia ako by tomu bolo pri nútenom výkone rozhodnutia, je potrebné dodať, že nie je vylúčené, že žalovaný výšku zrážok jednostranne zvýši alebo že od žalobcu aj pri takejto výške zrážok vymôže plnenie nad rámec plnenia, ktoré mu je žalobca povinný poskytnúť. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na skutočnosť, že z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva možnosť jej odmietnutia. Individuálnosť dojednania dohody o zrážkach zo mzdy, poučenie dlžníka o jej dôsledkoch ako aj jej celková platnosť bude predmetom dokazovania vo veci samej. Z aplikačnej praxe je odvolaciemu súdu známe, že obdobné „dohody o zrážkach zo mzdy“ boli súdmi už opakovane vyhlásené za neprijateľné, resp. neplatné zmluvné dojednania (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/93/2018-121). Následne dôvodil, že nariadením neodkladného opatrenia za takejto situácie nedochádza k neprimeranému zásahu do práv žalovaného ako veriteľa (najmä práva na vrátenie dlžných finančných prostriedkov), nakoľko týmto rozhodnutím právo žalovaného na plnenie z úverovej zmluvy nezaniká. Žalovaný nie je obmedzený v práve domáhať sa svojho nároku na plnenie voči žalobcovi žalobou o zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd na záver uviedol, že vo vzťahu k naplneniu zákonných požiadaviek prípustnosti zabezpečovacieho inštitútu (dohody o zrážkach zo mzdy) sa zdôrazňuje a vyžaduje práve aktivita dodávateľa alebo poskytovateľa služby, ktorú nemožno prenášať na spotrebiteľa. V prejednávanej veci možnosť súdu vydať neodkladné opatrenie predstavuje primeraný a účinný prostriedok ochrany v konaní o priamom (mimosúdnom) výkone úhrad záväzku spotrebiteľa, prostredníctvom zabezpečovacieho inštitútu (porov. rozsudok Z. E. proti SMART Capital, a.s., C-34/13, bod 67). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s

396 ods. 1 CSP.

3. Proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej len „dovolateľ“), prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; súčasne žiadal uložiť žalobcovi povinnosť uhradiť trovy dovolacieho konania v plnom rozsahu.

3.1. Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol dovolanie odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste taký postup (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

6. Žalovaný explicitne vyvodzoval podanie dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Uvedený procesný nedostatok videl dovolateľ v tom, že podľa jeho názoru súdy (prvej inštancie i odvolací) nesprávne vyhodnotili splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodli v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou odvolacích súdov v obdobných sporoch. Taktiež dovolateľ uviedol, že sa odvolací súd náležite nevysporiadal s podstatnou argumentáciou v jeho odvolaní.

7. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

9. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458). Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia

pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba, resp. návrh na začatie konania podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

10. Je nesporné, že inštitút neodkladného opatrenia upravuje CSP v § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu.

11. Najvyšší súd tiež pripomína, že cieľom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným právam subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie, prípadne eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Za týmto účelom zákonodarca zakotvil zjednodušený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje v lehote 30 dní (v osobitne upravených prípadoch aj skôr, dokonca i do 24 hodín ako to bolo v danej veci - pozn.), bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Táto krátka zákonná lehota neumožňuje, aby súd vykonal riadne dokazovanie a nariaďoval pojednávanie. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené (k tomu sa obdobne vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 04. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020).

12. Dovolací súd akcentuje, že v predmetnom spore sa v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia (na č. I. 1-6 spisu) uvádza, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 18.05.2023 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX. V ten istý deň (18.05.2023) došlo zároveň zo strany žalobcu aj žalovaného k podpisu dokumentu označeného ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy“, ktorej predmetom je zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Uviedol, že oba dokumenty boli žalobcovi predložené na vopred pripravenom formulári, do obsahu ktorého žalobca ako spotrebiteľ nemohol zasiahnuť. V apríli 2025 predložil žalovaný zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. S poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch mal za to, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež uviedol, že žalovaný sa v danom prípade nezaoberal predovšetkým výdavkovou stránkou žalobcu. V rámci návrhu poukázal aj na ustanovenie § 5a ods. 1, § 7 a § 11 uvedeného zákona a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/11/2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/149/2010, 6MCdo/5/2012. Z uvedeného je teda zrejmé, že podstatou sporu je určenie, či spotrebiteľský úver zmluvy č. 23010100052885 je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie priamo vo výroku III svojho rozhodnutia uložil žalobcovi povinnosť do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia č. k. 23Csp/28/2025-31 podať proti žalovanému žalobu o určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, či žalobca ku dňu nariadenia neodkladného opatrenia vedie proti žalovanému spor o určenie, že úver poskytnutý na základe vyššie citovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverom bezúročným a bez poplatkov (tento dôvod v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol v rámci prostriedkov procesného útoku ako základný, keďže na strane žalovaného v hmotnoprávnom postavení veriteľa môže zrážkami zo mzdy dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia). Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

13. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v posudzovanej veci nekonzumuje vec samu. Inými slovami, neodkladné opatrenie má v danom prípade nastoliť určitý stav len dočasne, nenahrádza definitívnu ochranu poskytovanú rozhodnutím súdu vo veci samej (posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy č. 23010100052885 z 18.05.2023). Z vyjadrenia žalobcu k dovolaniu totiž vyplýva, že žalobca v súdom prvej inštancie stanovenej lehote podal

žalobu vo veci samej - o určenie, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, ktoré konanie sa pôvodne viedlo na Okresnom súde Stará Ľubovňa, s tým, že vec bola postúpená na Okresný súd Poprad a je vedená pod sp. zn. 23Csp/77/2025 (konanie stále prebieha).

13.1. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (R 19/2017). Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/157/2017, 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458)

13.2. Z uvedeného je zjavné, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samu, lebo je dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej (konaním vo veci určenia, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 23Csp/77/2025), nejedná sa teda o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP. Z uvedeného dôvodu je dovolanie v zmysle § 420 CSP procesne neprípustné.

14. Nad rámec uvedeného dovolací súd konštatuje, že pokiaľ išlo o dovolací dôvod nesprávneho vyhodnotenia splnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodnutia odvolacieho súdu v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou odvolacích (naviac nie najvyššieho) súdov v obdobných sporoch, išlo by o dôvod dovolania podľa § 421 CSP (nesprávne právne posúdenie veci a odklon od rozhodovacej praxe), ktorého prípustnosť by bola vylúčená podľa § 421 ods. 2 CSP.

14.1. Pokiaľ išlo o dovolací dôvod nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že v predmetnej veci sú v dovolaní napadnutom rozhodnutí (obsah ktorého nemožno posudzovať izolovane od uznesenia súdu prvej inštancie, lebo prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok - vid' rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) zreteľne vysvetlené jeho podstatné dôvody, uvedené ustanovenia, ktoré súd aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ako i vysvetlené právne úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Prijaté právne závery sú primerane odôvodnené spôsobom zodpovedajúcim § 393 ods. 2 CSP. Za procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa (v danom prípade žalovaného).

14.2. Konkrétnejšie k dovolacej námietke žalovaného dovolací súd uvádza, že dovolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom objasnil prečo bol zhodne so súdom prvej inštancie názoru, že žalobca osvedčil splnenie predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá skutočnosť nevyhnutne viedla k vyhovneniu návrhu (pozri body 57 až 68 napadnutého uznesenia). V odôvodnení svojho rozhodnutia jasne uviedol, že „Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky).

Spotrebiteľovi je preto nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z nepriateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Siementhal). V spojitosti s nepriateľnou zmluvnou podmienkou poukázal na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s. r. o.. Odvolací súd považoval nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodné, pretože žalobca osvedčil aj nalichavosť úpravy pomerov vzhľadom na bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, keďže je možné, že na základe neplatne dojednanej dohody o zrážkach zo mzdy by bola ďalej realizovaná uhradzovacia funkcia tohto zabezpečovacieho inštitútu (poukazovaním finančných prostriedkov žalovanému zo mzdy žalobcu). Podľa odvolacieho súdu tak boli osvedčené zákonom stanovené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Na uvedené nemala podľa odvolacieho súdu vplyv skutočnosť, v akej sume sú vykonávané zrážky zo mzdy žalobcu. Určenie výšky zrážky zo mzdy v maximálnej sume je pri realizovaní zrážok zo mzdy pre zamestnávateľa údaj, ktorý nemá priamy vplyv na samotnú realizáciu Dohody o zrážkach zo mzdy. Za právne bezvýznamnú považoval aj skutočnosť, že po doručení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o zastavenie vykonávania zrážok zo mzdy (vo výške 103,85 eur), nakoľko uvedené nijako nebráni žalovanému v budúcnosti opätovne uplatniť dohodu o zrážkach zo mzdy a znova požiadať zamestnávateľa navrhovateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Uvedené svedčí o tom, že žalovaný takto reagoval na doručenie uznesenia a nariadení neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstála ani odvolacia námietka týkajúca sa nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. Odvolací súd v ďalšom uviedol, že vo veci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukládalo žalobcovi povinnosť plnenia, teda inak ako nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bude odporcovi uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nemá navrhovateľ možnosť zrážky zastaviť. Sám veriteľ, teda žalovaný si diktuje výšku dlhu jednostranne bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobcu podľa svojvoľie veriteľa. Tento stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstvo. Pokiaľ žalovaný namietal, že výška zrážky zo mzdy nie je vyššia ako by tomu bolo pri nútenom výkone rozhodnutia, odvolací súd dodal, že nie je vylúčené, že žalovaný výšku zrážok jednostranne zvýši alebo že od žalobcu aj pri takejto výške zrážok vymôže plnenie nad rámec plnenia, ktoré mu je žalobca povinný poskytnúť. Nariadením neodkladného opatrenia za takejto situácie podľa odvolacieho súdu nedochádza k neprimeranému zásahu do práv žalovaného ako veriteľa (najmä práva na vrátenie dlžných finančných prostriedkov), nakoľko týmto rozhodnutím právo žalovaného na plnenie z úverovej zmluvy nezaniká. Žalovaný nie je obmedzený v práve domáhať sa svojho nároku na plnenie voči žalobcovi žalobou o zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Možnosť súdu vydať neodkladné opatrenie predstavuje primeraný a účinný prostriedok ochrany v konaní o priamom (mimosúdnom) výkone úhrad záväzku spotrebiteľa, prostredníctvom zabezpečovacieho inštitútu (porov. rozsudok Z. E. proti SMART Capital, a.s., C-34/13, bod 67).“. Dovolací súd preto uzatvára, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu sa vypořádava so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami, vrátane tých na ktoré dovolateľ poukazoval aj v rámci odvolacích a dovolacích námietok a myšlienkový postup odvolacieho súdu je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (§ 220 ods. 2 CSP).

14.3. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu odvolacím súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa odvolací súd natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. V danom prípade z napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ale nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvoľu alebo znamenala aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov popierajúcu ich účel, podstatu a zmysel. Odôvodnenie napadnutého uznesenia dalo jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na to, akými úvahami sa riadil odvolací súd pri prijímaní záveru o správnosti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

14.4. Zo zhora uvedeného (pod bodom 14.2) je teda zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP

nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnil a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14.5. Dovolací súd tiež poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (porov. R 24/2017). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/70/2014). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než odvolací súd, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje nimi tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

15. Dovolací súd záverom uvádza, že medzi konaním vo veci samej a konaním o nariadenie neodkladného opatrenia podľa názoru dovolacieho súdu existuje priama vecná súvislosť (aj keď výsledkom konania vo veci samej nebude určenie neplatnosti Dohody o zrážkach), nakoľko spomínaná Dohoda o zrážkach zabezpečuje práve pohľadávku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 23010100052885 zo dňa 18.5.2023, ktorej určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa žalobca vo veci samej domáha (ide o akcesorický vzťah). Hoci sa rozhodnutie vo veci netýka samotnej platnosti Dohody o zrážkach, je nesporné, že je dôležité určiť, akú výšku dlhu (pohľadávku žalovaného) bude táto Dohoda o zrážkach (ako akcesorický záväzok) zabezpečovať (a ovplyvňuje to potom i výšku mesačnej zrážky). Pokiaľ žalovaný ďalej vo svojej duplike namietal, že o trovách konania rozhodli súdy (vo veci samej) uznesením č. k. 23Csp/77/2025 - 53 (Okresný súd Poprad) a č. k. 25CoCsp 18/2025-125 (Krajský súd v Prešove), čím založili v tejto veci prípustnosť dovolania aj podľa §262 ods. 1 CSP, na tento dovolací dôvod nemohol dovolací súd prihliadať, nakoľko lehota na podanie dovolania žalovanému v tejto veci uplynula 30.11.2025 (dupliku žalovaný doručil súdu až vo februári 2026). Žalovaný vo svojej duplike namietal aj oneskorenosť podanej žaloby vo veci samej, túto skutočnosť však ničím nepreukázal (k duplike pripojil iba žalobu žalobcu vo veci samej datovanú dňom 15.10.2025, teda v lehote určenej súdom na jej podanie). Iný dôkaz, preukazujúci jej údajné oneskorené podanie už nepripojil. Navyše dovolaciemu súdu nie je zrejmé, že by súd prvej inštancie postupoval podľa § 336 ods. 3 CSP a nariadené neodkladné opatrenie (pre oneskorenosť podania žaloby vo veci samej) zrušil, pričom ak by tak urobil, dovolanie žalovaného by v tejto veci stratilo svoje opodstatnenie (smerovalo by proti zrušenému rozhodnutiu).

15. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

16. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa bližšie zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

17. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.